

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลของการทำกิจกรรม วัดภาพเป็นกลุ่มที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอวิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลของการทำกิจกรรม วัดภาพเป็นกลุ่ม ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัย ครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัย โดยสังเขปดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการสอนโดยการทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่ม ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาจำนวนเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการสอนโดยการทำกิจกรรมการวัดภาพเป็นกลุ่ม ที่มีคะแนนความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

สมมุติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม การวัดภาพเป็นกลุ่ม หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

2. เด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่ม ร้อยละ 70 ของเด็กทั้งหมด มีความคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประณมศึกษาอำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 831 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 43 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านหนองคู่ สังกัดสำนักงานการประณมศึกษาอำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างรวม 30 คน เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ฉบับดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการวาดภาพเป็นกลุ่ม

แผนการสอนการทำกิจกรรมวาดภาพเป็นกลุ่ม เป็นแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจแก้ไขด้านความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 24 แผน แผนละ 3 คาบ รวมเวลาสอนทั้งหมด 72 คาบ

2. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

ลักษณะของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของ ทอร์แรนซ์ ซึ่งคัดแปลงให้เหมาะสมกับเด็กไทยโดย อารี พันธุ์มณี ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ชุดคือ

กิจกรรมชุดที่ 1 การวาดภาพ (Picture Construction) เป็นการให้วาดต่อเติมจากภาพรูปไปที่กำหนดให้ ให้มีลักษณะที่แปลกใหม่ นำตื้นเต้นและน่าสนใจที่สุด และให้ตั้งชื่อภาพที่วาดนั้นให้แปลกที่สุด

กิจกรรมชุดที่ 2 การวาดภาพให้สมบูรณ์ (Picture Completion) เป็นการให้วาดต่อเติมภาพจากเส้นต่างๆ ที่กำหนดให้มีจำนวน 10 ภาพ ให้แปลกและน่าสนใจ พร้อมทั้งตั้งชื่อภาพให้น่าสนใจ

กิจกรรมชุดที่ 3 การใช้เส้น (Parallel Line) เป็นการให้ต่อเติมภาพ จากเส้นคู่ขนานจำนวน 30 คู่แต่ละคู่มีความสูง 2.5 เซนติเมตร มีระยะห่าง 0.8, 1.3 และ 1.7 เซนติเมตร จำนวน 3, 12 และ 15 คู่ ตามลำดับ กิจกรรมนี้เน้นการประกอบภาพ โดยใช้เส้นคู่ขนาน เป็นส่วนสำคัญของภาพและต่อเติมให้แตกต่างไม่ซ้ำกัน และตั้งชื่อภาพที่ต่อเติมแล้วให้แปลกและน่าสนใจ กิจกรรมทั้ง 3 ชุดใช้เวลาสอบกิจกรรมละ 10 นาที รวมทั้ง 3 กิจกรรมใช้เวลา 30 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้กุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทดลอง ให้เด็กทำกิจกรรมวาดภาพเป็นกุ่ม ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นด้วยตนเอง ในเวลาเรียนปกติใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง หรือ 3 คาบ ต่อวัน รวมทั้งสิ้น 72 คาบ

3. ทดสอบหลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้ว ก็ทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ด้วย แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์จำนวน 3 ชุด บันบัดใจกับที่ทดสอบก่อนเรียน

4. ตรวจผลการทดสอบ นำคะแนน ที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีทางทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมุติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (*t-test*) แบบกุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (บุญชุม ศรีสะกาด. 2532 : 109-111)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแบบประเมินความเห็นชอบของแผนการสอน แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ก่อนเรียน และหลังเรียน
2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การทดสอบค่าที แบบกุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (บุญชุม ศรีสะกาด. 2532 : 109-111) ใช้ในการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ ก่อนเรียนและหลังเรียน
4. การทดสอบไคสแควร์ (วิสาห์ เกษประทุม. 2543 : 61) ใช้เปรียบเทียบค่าร้อยละของเด็กปฐมวัยที่ผ่านเกณฑ์ คะแนนที่กำหนดก่อนเรียน และหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่ม เพื่อศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยทำการทดลอง โดยการทดสอบก่อนเรียน ทดลองสอน และทดสอบหลังเรียน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ สรุปผลได้ดังนี้

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม การวัดภาพเป็นกลุ่ม มีความคิดสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. เด็กปฐมวัยทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่มร้อยละ 70 ของเด็กทั้งหมดมีความคิดสร้างสรรค์ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูล และสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลจากการทดลอง การทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่มพบว่า ความสามารถในด้านความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น ซึ่งพิจารณาได้จาก คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เท่ากับ 37.73 และคะแนนเฉลี่ย หลังเรียน เท่ากับ 63.53 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ.05 จากผลที่ได้สามารถ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่ม เป็นการส่งเสริมให้ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย พัฒนาสูงขึ้น เพราะการทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่มเปิดโอกาสให้เด็กมีอิสระมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น มีปฏิสัมพันธ์ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้คิด และแก้ปัญหาร่วมกัน เกิดความตระหนัก และใช้ความสามารถของตน ซึ่งเป็นการฝึกทักษะทางสังคม รวมทั้งความร่วมมือ จากการสังเกตการทำกิจกรรมวัดภาพเป็นกลุ่มพบว่าเด็กปฐมวัย แต่ละกลุ่ม ได้ช่วยกัน ออกแบบภาพที่จะวาด ออกแบบสี ช่วยกันคิดถึงชื่อของภาพที่ว่าครุ๊กการรอคอย ขณะที่เพื่อนกำลังวาด แบ่งปันสี ช่วยกันระบายสี ตามที่ทุกคน ได้ร่วมกันออกแบบภาพ และออกแบบสี ซึ่ง จันทนี บุญคลัง (2542 : 86) กล่าวถึงการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มว่า เป็นวิธีที่เหมาะสม ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมศิลปสร้างสรรค์ ให้แก่เด็กปฐมวัย เพราะเป็นกิจกรรมที่ให้อิสระ และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน และได้คิดร่วมกัน เกิดความคิดที่หลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน รวมทั้งส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์ได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการทำงานร่วมกัน ของ约爾恩 โอลเมนส์ (George Homans. อ้างถึงในจันทนี บุญคลัง. 2542 : 51) และได้เรียนรู้การรู้จักและการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งการทำกิจกรรมกลุ่ม หลักการเรียนรู้นี้ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมการวัดภาพทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น เพราะทฤษฎีนี้เชื่อว่าการทำงานโดยกลุ่มนั้นจะต้องให้ได้ผลงาน และความร่วมมือร่วมใจของผู้ทำงานประกอบเข้าด้วยกัน ซึ่งผู้สอนสามารถ

ตรวจสอบได้ว่าเด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมการทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่มอย่างไร ได้โดยการสังเกต พฤติกรรมของเด็ก และอยากรู้หรือสนใจที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง เริ่มความเข้าใจให้แก่เด็ก ได้ตรงตามสภาพ แท้จริง ของเด็กในสถานการณ์ปัจจุบัน การทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่มเป็นการทำกิจกรรมที่มีคุณลักษณะ ทฤษฎี การทำงานร่วมกันและเทคนิคการระดมสมอง ซึ่ง สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรธน์ (2544:123) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถส่งเสริม ได้ด้วยการใช้เทคนิคการสอนเรียนรู้ การสร้างสรรค์โดยการกระทำ รวมทั้งเรียนรู้โดยวิธีการระดมพลังสมองจากการทำกิจกรรมกลุ่มที่เน้น การปฏิบัติตัวเด็กเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น รวมทั้งศิลปะ โดยเฉพาะการวางแผนภาพที่ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ เช่น กัน ซึ่ง รีเพอร์และคณะ (Leeper and others.1970 : 338) กล่าวว่า จากการศึกษาพบว่าคุณค่าของกิจกรรมศิลปะนั้น มีมากน้อยเพียงกิจกรรมศิลปะโดยเฉพาะการวางแผนภาพไม่ได้ทำให้เด็กสนุกสนานเท่านั้น แต่มี ความคิดมีเหตุผล ประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก รวมเข้าไปด้วย การสังเกตการวางแผนภาพเป็นกลุ่ม ด้วยแบบสังเกตพบว่า เด็กที่ทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง โดยครูไม่ต้องกระตุ้น จะมี ระดับคะแนนความคิดสร้างสรรค์ในระดับที่น่าพึงพอใจ

ดังนั้น การทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่มจึงสามารถพัฒนาส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของเด็กปฐมวัยให้สูงยิ่งขึ้น

2. เด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่มก่อนเรียนมีค่าร้อยละของจำนวนเด็ก ปฐมวัยที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มเท่ากับ 0 แต่หลังจากทำกิจกรรมวางแผนภาพ เป็นกลุ่มแล้วมีค่าร้อยละของจำนวนเด็กปฐมวัยที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม เท่ากับ 83.33 แสดงว่าการทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่มสามารถช่วยพัฒนาส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์ให้สูงขึ้นอย่างดี ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับคะแนน ก่อนเรียนของเด็กปฐมวัยแล้ว จะเห็นได้ว่าเด็กทุกคนมีระดับคะแนนความคิดสร้างสรรค์ที่สูงขึ้น กว่าคะแนนก่อนเรียนทุกคน ถึงแม้ว่า เด็กอีกร้อยละ 30 ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม แต่จากผลของการพัฒนา พบว่า เด็กที่เหลือร้อยละ 30 หรือ 5 คน นั้นมีผลกระทบหลังเรียนเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าพึงพอใจ

จากการวิจัยดังกล่าวเป็นผลมาจากการเด็กปฐมวัยได้ทำกิจกรรมวางแผนภาพเป็นกลุ่ม ที่มี ขั้นตอนการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำสนทนา ขั้นสร้างจินตนาการและแสดงผล และขั้น นำเสนอและเผยแพร่ ซึ่งทำให้เด็กปฐมวัยได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น เพราะเปิดโอกาส ให้เด็กมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น ได้แยกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ได้คิดและ แก้ปัญหาร่วมกันเกิดความตระหนัก และใช้ความสามารถของตนเอง มีความสามารถในการแสดง บทบาทที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นการฝึกทักษะทางสังคม ความร่วมมือ การแบ่งปันการยอมรับ

ความคิดเห็น ซึ่งกันและกัน รวมทั้งส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย นอกจากนี้พีอาเจท์ (Piaget. ยังถึงใน สมพร ศุภานนท์. 2541 : 20) กล่าวว่า เด็ก 3-5 ขวบ เรียนรู้พัฒกรรมทางสังคมจากเพื่อน ภายใน โรงเรียนอนุบาล ลักษณะการเข้ากลุ่มของเด็กปฐมวัย เข้ากลุ่มกันจากการเล่นด้วยกัน การทำกิจกรรมด้วยกัน และสามารถปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมได้ รวมทั้งเข้ากลุ่มได้โดย ธรรมชาติ และถ้าเด็กได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการคิดและกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์จะ ทำให้เด็กพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การทำกิจกรรมการคาดภาพเป็นกิจกรรม ของเด็กปฐมวัย ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น

จากผลดังกล่าว เป็นการสนับสนุนว่าการทำกิจกรรมคาดภาพเป็นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความ คิดสร้างสรรค์ในครั้งนี้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้เป็น แนวทางเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ศิลปะร่างกายและ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ให้สูงขึ้นได้ระดับหนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน หรือการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้พบว่ากิจกรรมการคาดภาพเป็นกิจกรรมที่ส่งผลให้ความคิด สร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้นดังนั้น ผู้เกี่ยวข้องควรดำเนินการดังนี้

- 1) โรงเรียน ควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ให้แก่ เด็กนักเรียน เช่น การจัดตั้งเร้าที่สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้

- 2) ผู้บริหารสถานศึกษา ควรจะส่งเสริมความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนของเด็กปฐมวัย

- 3) การนำกิจกรรมการคาดภาพเป็นกิจกรรมที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เด็ก ครูผู้สอนควร ปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับผู้เรียน ความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งเวลา สถานการณ์ และสิ่งแวดล้อม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาในลักษณะนี้โดยใช้วิธีเปรียบเทียบตามกลุ่มอายุ ว่าเด็กที่มีอายุ ต่างกันจะมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

- 2) ควรมีการวิจัยกิจกรรมอื่น ๆ เช่น เกม การเล่านิทาน เป็นต้น ว่ามีผลต่อความคิด สร้างสรรค์ต่อเด็กปฐมวัยอย่างไร

- 3) ความมีการศึกษาในลักษณะนี้โดยใช้วิธีเปรียบเทียบเด็ก 2 กลุ่ม คือทำกิจกรรม เป็นกลุ่น และเป็นรายบุคคลเพื่อศึกษาว่ามีผลต่อความคิดสร้างสรรค์อย่างไร
- 4) การทำการศึกษาทัศนคติ หรือความชอบของเด็กปฐมวัยต่อการทำกิจกรรม วางแผนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล
- 5) การทำการศึกษาในลักษณะนี้โดยใช้วิธีคละกลุ่มอายุเพื่อเปรียบเทียบผลว่า หลังการทำกิจกรรมเป็นกลุ่นและเป็นรายบุคคลแล้วเด็กอายุมากและเด็กอายุน้อยจะมีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันหรือไม่
- 6) การทำการศึกษาในลักษณะนี้โดยใช้ศิลปสร้างสรรค์แขนงอื่น ๆ สำหรับเด็ก ปฐมวัย เช่น การวางแผนด้วยสีน้ำ การฉีกตัดปะ และการพับกระดาษ เป็นต้น
- 7) ความมีการศึกษาเด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม โดยศึกษาในแง่ของ ระยะเวลาที่เด็กใช้ในการปรับตัวหลังการทำกิจกรรมว่าดูปเป็นกลุ่ม
- 8) ความมีการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นทั้งประถมและมัธยมเพื่อให้ได้ผล การวิจัยที่เชื่อถือได้และมีความเที่ยงตรงมากขึ้น